

държати въ еноріи-ты си вынагы рядовны книги за исповѣдь и да записвати расколници-ты безъ да крыжтъ нѣкого; а кой-то ся улови, че е скрылъ нѣкого отъ тѣхъ, лишавали го отъ службѣ-тѣхъ му.

Тоя строгъ насерѣща имъ законъ начиналъ да ся замѣня вече отъ Петра III-ий насамъ. Екатерина II-а повыкала (1762 г.) оныя, кои-то были побѣгнѣли, и имъ дозволила да имѣтъ брады и да си живѣютъ както щѣтъ; дала имъ (1769 г.) правдинѣ, да имъ ся хваща и свидѣтельство-то въ сѣдилища-та; унищожила двойныя данѣкъ (1782 г.); и имъ допростила (1785 г.) да ся заселвати изъ градища-та, и да ги избирать и на общественны оше службы, а най-важно-то е, че по ходатайство-то на Потемкина, имъ ся дозволило въ Новоросійскыя край да си имѣтъ и священники, и да си вършатъ свободно Богослуженіе-то на свои-ты обряды. Отъ 1827 г. насамъ, въ царуваніе-то на императора Николая I-ый тия отстъпкы, кои-то имъ бѣхъ направлены въ врѣмя-то на Екатеринѣ II-ж и Александра I-ый, зѣлы да ся ограничавать пакъ, и было узаконено: священники-ти, кои-то си имѣтъ вече, да ся не прѣслѣдвать, нѣ нови да не имъ ся даватъ; молитвенны зданія, никакъ да ги не оставятъ да си въздигатъ, нити ветхы-ты да поправятъ, и ако нѣйдѣ ся случи да имъ направятъ каквѣ-годѣ поправкѣ, издѣно да ги събарятъ. Послѣ ся запрѣтило, да не имъ ся даватъ и награды, нити да ги записвати пакъ за търговци; въобщѣ зѣли да ги глѣдате като нарушители на общественно-то спокойствіе, и подчинили подъ надзора на полициѣ-тѣхъ цѣлы села отъ тѣхъ.

Въ това врѣмя, кога-то гражданска-та власть прибѣгвала тѣжъ, кое съ силѣ, кое съ кротость, за да ги исчисти, и черкова-та отъ своѣхъ странѣхъ употреблявала сичкы-ты срѣдства, кои-то зависятъ отъ неѣхъ, дано да вразуми заблудены-ты си тия сынове, пращаещѣ имъ много-пѣти нарочно съставены зарадъ тѣхъ миссиѣ да ги кани и съвѣтува, да ся приберѣтъ пакъ въ пазухы-ты ѣ. Московскый Сѣборъ на 1667 г. анатематисалъ сякого, кой-то бы смѣлъ да не ся покорява на православнѣ-тѣхъ источнѣхъ черковѣхъ и стане расколникъ, а при това одобрилъ да ся употребява общо по сичкѣ Россіѣхъ книгѣ-тѣхъ «Жезлъ Правленія» въ кож-то подробно сѣхъ оборены прошенія-та на двама-та по-главны учители на раскола, Лазара и Никита. Слѣдъ смиряваніе-то на бунѣ-тѣхъ имъ пакъ въ Москвѣ, патриархъ Іоакимъ съставилъ и издалъ другѣ книгѣ: «Увѣтъ духовный» въ кож-то, подирѣ краткѣ-тѣхъ исторіѣхъ на раскола имъ и трогателны-ты увѣщанія камъ народа да ся пазятъ отъ него, опровергалъ подробно сичкы-ты статіѣ отъ прошенія-та